

Rui laps saab hõsti õppetud,
Siiis mõista on jo ãrra peost,
Et ta siiis ellab ilmas heast.

So holeks jágo õöd ja pávad
Oh helde Jummal! Keik ma-ilm,
Et rahwas sínno heldust námud,
Rui kaitseb meid So pühha film:
Oh kissó keiki hõddaa seest
Ja hoia katko, nálja eest!

Oh rahwas! rahwas! armas rahwas!
Miks armastad sa kurjust weel?
Oh olle palwel' aggar, mahwas,
Ni funni ellad ello teel
Ja mótle Loja seátud wiit,
Woiks ákkiste sind niita siit!

Suurt hõddaa on kül rahwas náinud,
Kus mónda waewas hirmus nálg!
Ja kellel' se on móda láinud
Sell' muljub weel se wanna wölg:
Siiis anna röömsa aasta nüüd,
Ra andeks meie patto súud!!

Uus! adduj kõi mõistuvi ja laudõtta illo
näpud vändatui lõõtsi! - kogu! otsi! Hoiud

Ellawalt mahha maetud.

Seest on jubbà mónni hea aasta móda láinud, kui úks mees „Manderlaís“ ommale nore naese wöttis. Temma olli wágga rikkas ja nenda ellasid nemmad ühhe aasta römo sees ja armastasid teine teist süddamest; agga Jumala teed ja innimesse ello páwode arro, on meie eest warjule pandud. Nenda olli ka luggu siin. Mees jái ákkiste haigeks ja surri. Temma noor naene, kes tånnaseks ja hoomiseks olli mahha tullemas, olli jubba wodis haige ja temma emma walwas temma jures, ning katsus sedda asja tútre eest weel sallojas hoida, ja útles iggakord, tútre kússimisse peále, et mees parremaks saab. Mees maeti jubba mahha. Ühhel páwal párrast selle, kui mees olli maetud, olli emma wodi eest kõrvaks ãrra láinud ja kui túddar sedda náaggi, kargas wodist wálsja ja láks meest waatma; agga meest ei olnud ennam wodis! ja keigist